

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
wydany w dniu 16 kwietnia 2004 roku.**

Teza:

Odpowiedzialność dyscyplinarna realizowana w ramach polskich związków sportowych ma specyficzną postać. Jest ona realizowana nawet wówczas, gdy obwinionemu nie można przypisać odpowiedzialności cywilnoprawnej, karno-administracyjnej, czy tym bardziej karnej. Wyraża się ona zaś w sankcjonowaniu zachowań niezgodnych z zasadami funkcjonowania danej organizacji korporacyjnej, szkodzących jej dobremu imieniu i wizerunkowi, a także antagonizującym relacje i stosunki wewnątrz-członkowskie.

Trybunał w składzie:

Przewodniczący – Andrzej Wach

Arbiter – Andrzej Baczewski

Arbiter – Wojciech Petkowicz

Protokolant - Bogusława ZALEWSKA

Po rozpoznaniu w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego w Warszawie w dniu 18 lutego 2004 roku oraz w dniu 16 kwietnia 2004 roku skargi P.S. na orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej (...) na podstawie, którego obniżono do 5 lat karę główną 8-letniej dyskwalifikacji nałożoną na P.S. orzeczeniem (...) w G. z dnia 21 stycznia 2002 roku, utrzymanym w mocy orzeczeniem Komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 22 lipca 2002 roku, które potwierdziło również orzeczoną przez organ I instancji karę dodatkową zakazu zajmowania stanowisk w organach członków Związku na okres równy okresowi kary głównej /zarządy oraz komisje rewizyjne/

- działając na podstawie art. 41 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 roku o kulturze fizycznej /t.j. Dz. U. Nr 81, poz. 889 z późn. zm./ oraz par 106 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim

orzeka:

1) uwzględnia środek zaskarżenia P.S. z dnia 29 sierpnia 2003 roku od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 30 czerwca 2003 roku zmieniając to orzeczenie w ten sposób, że orzeka wobec P.S. karę 3-letniej dyskwalifikacji oraz karę dodatkową 5 lat zakazu pełnienia funkcji w (...) i jego organizacjach członkowskich - obie kary liczone od dnia 22 stycznia 2002 roku,

- 2) znosi się wzajemnie koszty postępowania między stronami

Uzasadnienie

Zaskarżonym orzeczeniem z dnia 30 czerwca 2003 roku Komisja Odwoławcza (...) obniżyła do 5 lat karę główną 8-letniej dyskwalifikacji nałożoną na P. S. orzeczeniem (...) w G. z dnia 21 lutego 2002 roku. Nie ustosunkowując się w pełni do zaleceń Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim sformułowanych w wyroku z dnia 10 kwietnia 2003 roku w/w Komisja przyjęła ponownie odpowiedzialność dyscyplinarną skarżącego w niniejszej sprawie, przypisując mu naruszenie postanowień art. 25 Statutu (...), wiążące się z przekroczeniem przysługujących mu uprawnień, nie rozliczenie się z przeprowadzenia turnieju (...) z 2001 roku, narażenie na szwank dobrego imienia (...) przez wywołanie otwartego konfliktu z sędzią głównym oraz pozostałymi sędziami imprezy, co w konsekwencji spowodowało nałożenie na w/w Związek sankcji porządkowych przez (...).

Równocześnie jednak Komisja Odwoławcza (...) stwierdziła przy ponownym rozpoznawaniu sprawy istnienie okoliczności łagodzących wymiar kary orzeczonej przez organ I instancji. Wiążą się one z przyjęciem braku właściwego nadzoru (...) w G. nad przebiegiem turnieju (...) w 2001 roku, nieuprawnionego przekazywania przez skarbnika K.L. pieniędzy skarżącemu, a także nieprawidłowego pobierania przez P.S. opłat za noclegi i wyżywienie mimo, iż powinni to czynić kierownicy ośrodków wczasowych. W analizowanym konkretnie przypadku przedstawiciele organizatora turnieju powinni pobierać od uczestników tylko wpisowe z tytułu udziału w tej imprezie.

Powyższe okoliczności skłoniły Komisję Odwoławczą (...) do obniżenia do 5 lat kary dyskwalifikacji orzeczonej wobec skarżącego. Tenże, nie zgadzając się z przedmiotowym orzeczeniem złożył ponownie w dniu 29 sierpnia 2003 roku skargę do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy PKOl. Wnosząc o uchylenie w całości powyższej decyzji przedstawił przed Zespołem Orzekającym w niniejszej sprawie obszerny materiał faktograficzny.

Analiza jego treści nie pozwala jednak - w kontekście całokształtu poczynionych w niej ustaleń faktycznych i prawnych - na sformułowanie odmiennych od Komisji Odwoławczej (...) konkluzji co do samej zasady istnienia odpowiedzialności dyscyplinarnej skarżącego. Nie

można bowiem jej rozpatrywać w oderwaniu od samej istoty tej instytucji ruchu stowarzyszeniowego.

Sportowa odpowiedzialność dyscyplinarna ma tymczasem wszakże inną postać. Jest ona realizowana nawet wówczas, gdy obwinionemu nie można przypisać odpowiedzialności cywilnoprawnej, karno-administracyjnej czy tym bardziej karnej. Wyraża się ona zaś w sankcjonowaniu zachowań niezgodnych z zasadami funkcjonowania danej organizacji korporacyjnej, szkodzących jej dobremu imieniu i wizerunkowi, a także antagonizującym relacje i stosunki wewnątrz-członkowskie.

W omawianym przypadku odnoszą się do niej postanowienia §§ 2 i 19 ust. 3 g Regulaminu Dyscyplinarnego (...). Pierwszy ze wskazanych przepisów przyjmuje, iż przewinieniem dyscyplinarnym jest nieprzestrzeganie statutu.

Obie kary sformułowane w sentencji niniejszego orzeczenia liczone są od dnia 21 stycznia 2002 roku. Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpiło przy uwzględnieniu art. 98-100 kpc oraz par. 113-116 Regulaminu Trybunału.